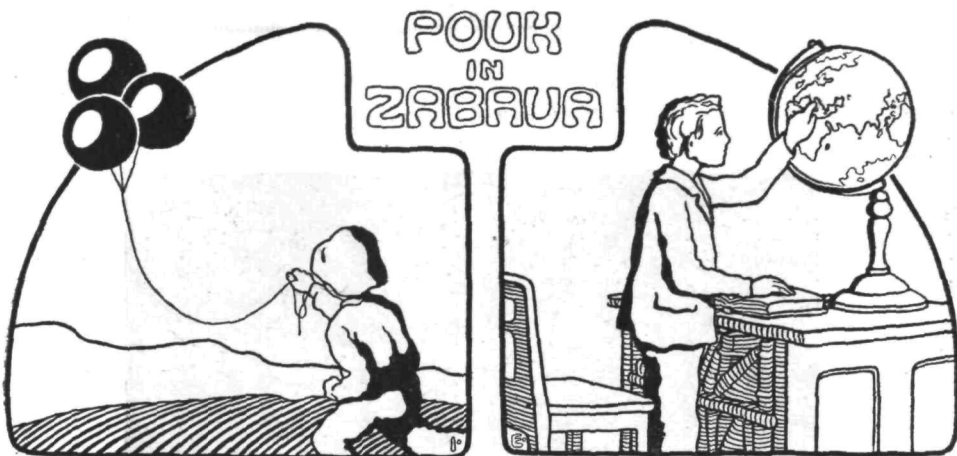

Besedna uganka.

Priobčil Fr. Rojec.

Vidi se v daljini,
čuti se v bližini,
lovi ga z rokó,
trud zaman ti bo!

Kar živi na sveti,
mora ga imeti;
kjer dovolj ga ni,
smrt vse zaduší!

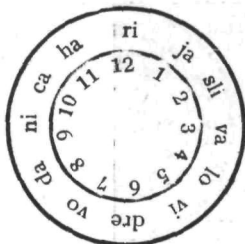
Če se kje okuži,
zdravju tam ne služi,
le bolezen tam
z njim v vsak silí hram!

Skrbno pazi vedno,
da ti bo vse čedno,
potlej pa teló
le krepil ti bo!

Če je kdo vrh gore,
pa še višje more
z njega pomočjó!
Torej — kaj je to?

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev uganke v uri v sedmi številki.

- 1, 2 = jasli,
- 2, 3 = sliva,
- 3, 4, 5 = valovi,
- 5, 6 = vidre,
- 6, 7 = drevo,
- 7, 8 = voda,
- 8, 9, 10 = danica,
- 10, 11, 12, 1 = Caharija.

Prav so jo rešili: Franc Verhovščak, učenec III. razreda v Ormožu; Natalija pl. Premersteinova, učenka VII. razreda v Idriji; Marija Ganglova, učenka III. razreda v Idriji; Tilka in Božena Jelenec v Kandiji; Pepca Gonzi in Micika Trstenjak, učenki III. razreda II. odd. Ormoške okoliške šole; Ivan Trop, Ivan Masten, Ivan Vaupotič ml., Matevž Trstenjak, Alojzij Pajek, Vaupotič Jožef, Vaupotič Florijan, Alojz Kirič, Anton Habjanič, učenci III. razr. v Ormožu-okolici; Leo Berlic, Sv. Trojica v Slov. gor.; Tončka Podlesnik v Ribnici na Pohorju; Stanko Skok v Domžalah; Boris Ivanc, učenec III. razr. v Kranju.

13letna deklica podedovala 200 milijonov dolarjev.

Edina hči umrlega ameriškega bogataša Georga W. Vanderbilta, 13letna Cornelia Stuyvesant Vanderbiltova, je ena izmed najbogatejših dedinj. Vanderbilt je zapustil svoji ženi le en milijon gotovega denarja in pa užitek od sklada, ki znaša štiri milijone. Svoji

hčeri pa je zapustil 200 milijonov, palačo v 5. ulici v Novem Jorku in posestvo Biltmore v Severni Karolini. Biltmore je največje posestvo, ki ga ima posameznik v Združenih državah, zakaj meri čez 300.000 oralov. Vanderbilt je torej največ zapustil svoji nedorasli hčeri, ravnotako kakor John Jacob Astor, V Evropi je enako storil dunajski Rotschild, ki je umrl pri katastrofi parnika »Titanica«.

ki je enemu svojih nedoraslih otrok zapustil 600 milijonov kron, ostalim pa le užitke.

Štirinajst dni v odprtem čolnu na oceanu.

Pred meseci se je ponesrečil parnik angleške družbe Leyland Company »Columbia«. Na parniku je izbruhnil ogenj, ki ga je popolnoma uničil. Mornarji so se rešili v tri rešilne čolne, potnikov na parniku ni bilo. Dva teh rešilnih čolnov so dobili že čez nekaj dni. Tretji rešilni čoln pa je dobil parnik »Leneca« šele 14 dni po nesreči. V čolnu, v katerem je bilo prvotno 14 oseb, so našli še tri popolnoma onemogle mornarje, med temi tudi prvega častnika zгореlega parnika Raberta Tyre. Ponesrečence so prenesli na parnik in jih izročili zdravniški oskrbi. Trije bodo okrevali brez posledic, častnika pa so odpeljali v bolnišnico, kjer mu bodo morali bržkone odrezati obe nogi, ki sta mu otrpili zaradi mraza. Častnik pripoveduje o teh strašnih dnevih muke in trpljenja sledeče: Ko smo zapustili s čolnom naš parnik, nas je zanesel veter neznano kam. Izgubili smo tudi ostala dva rešilna čolna. V čolnu nas je bilo 14 mož, imeli smo za nekaj dni cvibaka in pitne vode. Upali smo, da dobimo v par dneh kak parnik. In res, še isti dan je peljal komaj tri četrtilje od nas parnik »Olympic«, last White Star Linie. Veselili smo se že, da smo rešeni, toda na parniku niso zapazili našega čolna, in parnik se je odpeljal naprej. Drugi dan smo videli dva parnika, ki pa nas tudi nista opazila. To je vplivalo silno mučno na nas in začeli smo že skoro obupavati. Naslednje tri dni smo imeli strašno slabo vreme, bili smo večkrat v nevarnosti, da ne potonemo, večkrat smo imeli do polovice čolna vode. Obenem smo morali skriti dnevne porcije cvibaka in vode. Prej je imel vsak mož po tri cvibake in $\frac{1}{4}$ vode na dan. Po tem neurju pa smo morali skriti porcije že tako, da so dobili štiri možje en cvibak in $\frac{1}{4}$ vode. Ljudje so začeli skoro vidno pešati in hirati. K nesreči je pritisnil še strašen mraz, tako da smo popolnoma prezebali. Osmi ali deveti dan so začeli ljudje umirati, in en dan, preden nas je dobil parnik »Seneca«, mi je umrl 41letni Brieve. Ta mož je kmalo, ko smo se odpeljali iz Antwerpna, napovedal nesrečo. Pravil je namreč svojim tovarišem, da je parnik zgorel in da je blodil 14 dni na odprtem čolnu po morju. Zadnji je umrl kurjač Rus Jakob. Tega človeka smo imeli jako radi, ker je bil, dasi hrust — jako miroljuben in postrežljiv. Mož je začel vkljub moji prepovedi piti morsko vodo in je, kakor je to navadno, znorel. Najprej nas je hotel pobiti s sekiro, nato z veslom in z drugim orodjem. Morali smo ga zvezati, kar je bilo težko, ker smo bili vsi oslabljeni, blazni Jakob pa je bil silno močan. Kričal je, da ga hočemo opleniti denarja, in da naj mu pustimo za eno merico pijače. Mož je ležal 6 ur zvezan in je neprestano vpil. Čez 6 ur je umolknil, se malo zavedel in kmalo na to umrl. Vrgli smo ga

kakor prejšnje mrtvece v morje. Kadar smo pokopali na ta način kakega nesrečneža, smo bili vedno silno potrti zaradi izgube tovariša in ker smo videli, da tudi nas čaka enaka usoda, od katere nas loči morda le še par dni. Zadnje dni smo grizli usnje od škornj, pobirali smo drobtine in prejšnje odpadke in lovili dež. Rešitev je prišla res v zadnjem času. Ta slučaj morske nesreče, da je 14 dni 14 mož na odprtem oceanu in umirajoč eden za drugim, je skoro edin v zgodovini morskih nesreč v zadnjih letih.

Žalostna usoda ubogega dekleta.

Iz Tirnova na Ogrskem poročajo o žalostni usodi neke deklice, ki je bila znana po vsem mestu zaradi svoje nesebičnosti. Gabrijela Molnarjeva, kakor se piše, je izgubila v zgodnji mladosti svoje starše in jo je iz dobrosrčnosti vzgojila neka rodovina. Ko pa je umrla žena, ki jo je vzgojila, je ostala pri njenem možu, ki je imel neko neozdravljivo bolezen in ki je potreboval skrbne postrežbe. Dekle je streglo z vso požrtvovalnostjo svojemu redniku, ki je vedno govoril, da bo zapustil svojih par prihranjenih krajcarjev v dobrodelnostne namene. Nedavno pa je zasnubil dekle neki mlad pošten mož, a ona ga je odbila, ker je bil ubog in sama tudi ni hotela zapustiti bolnika. Pred nekaj dnevi pa je umrl rednik, in notar je obvestil dekle, da se je v svoji oporoki spomnil tudi nje. Dekle se je temu čudilo, ker je vedno mislila, da ne bo dobila ničesar. Ko pa ji je notar povedal, da podeduje 130.000 K, mu sprva ni hotela verjeti, potem pa se je začela jokati in smejati ter se je tako razburila, da so jo morali prepeljati v bolnišnico, kjer so zdravniki spoznali, da se ji je od prevelikega veselja omračil um. Tako ji je plačilo za njeno nesebičnost postalo usodno.

Perzijske šale.

»Hikajet-i-Latif« se imenuje knjiga, ki vsebuje razne perzijske šale. Na primer: Vprašali so grbastega človeka: Ali hočeš, da bo tvoj hrbet zopet raven, ali hočeš, da dobijo tudi vsi drugi ljudje grbe? Odgovoril je: Želim, da dobijo tudi vsi drugi grbe, da jih bom mogel tudi jaz tako pogledavati, kakor pogledavajo sedaj oni mene. — Neki pesnik je bil razžalil padišaha in ta je ukazal, zločinca na mestu obglaviti. Krvnik je šel po meč, pesnik pa pravi okoli stoječim: Dajajte mi zausnjice, dokler ne pride krvnik, da se ne bo padišah dolgočasil. — Kralj se je začel smejati, in pesnik ni bil obglavljen. — Nekdo je kupil vsak dan 6 hlebkov kruha. Eden njegovih prijateljev ga vpraša: Povej mi vendar, kaj narediš vsak dan s 6 hlebkami kruha? — Odgovori: En hlebec shranim, enega vržem proč, dva vrnem in dva zadnja posodim. — Prijatelj vpraša: Kako to? — Odgovor: Hlebec, ki ga shranim, pojem jaz: hlebec, ki ga vržem proč, dam svojemu nečaku; dva hlebčka, ki ju vrnem, dobijo moji starši, in zadnja dva dobijo moji otroci.